

STATSSTØTTE

C 23/96 (ex NN 181/95)

Italien

(96/C 368/02)

(EØS-relevant tekst)

*(Artikel 92, 93 og 94 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab)***Kommissionens meddelelse i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, til de andre medlemsstater og andre interesserede parter om støtte fra myndighederne på Sardinien til de sardinske redere**

Ved nedennævnte skrivelse har Kommissionen underrettet den italienske regering om sin beslutning om at indlede proceduren.

»Kommissionen er gennem oplysninger i en klage blevet gjort opmærksom på den regionale støtteordning til skibsredere, som blev indført ved regionallov nr. 20 af 15. maj 1951, som ændret ved regionallov nr. 15 af 19. juli 1954 og nr. 11 af 4. juni 1988. Ordningen blev indført, inden EF-traktaten trådte i kraft, men den er blevet ændret betydeligt ved senere indførte bestemmelser. Da de italienske myndigheder ikke har anmeldt disse ændringer, er der efter Kommissionens mening tale om en ikke-anmeldt støtteordning.

Ved skrivelser af 10. september og 23. november 1993 opfordrede Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 3, de italienske myndigheder til at fremsende oplysninger om støtteordningen, hvilket de italienske myndigheder gjorde ved skrivelse af 20. december 1993. Under et bilateralt møde i Rom den 18. januar 1994 fik repræsentanter for Kommissionen oplyst, at sagen ikke hørte under transport- og søfartsministeriet, men under industriministeriet, og at sagen ville blive fremsendt hertil. Ved skrivelse af 7. marts 1995 mindede Kommissionen de italienske myndigheder om, at de havde påtaget sig at fremsende sagen til de kompetente nationale myndigheder, og anmodede om et svar. Skønt der blev fremsendt to rykkerskrivelser den 2. august 1994 og 31. juli 1995, har Kommissionen ikke modtaget noget svar.

Af regionallovgivningen fremgår det, at økonomiske midler udelukkende kan ydes til rederier og andre underleverandørvirksomheder, som har hovedsæde og skattemæssigt hjemsted samt rederihavn på Sardinien. Støtten er endvidere betinget af, at rederne forpligter sig til at ansætte sardinske besætningsmedlemmer.

I henhold til ordningen om regional investeringsstøtte ydes støtten i form af lån til en lavere rente på 4,5 % til konstruktion, ombygning og reparation af skibe, og på

3,5 % ved køb. Støtten må højst andrage 20 % af omkostningerne ved konstruktion, ombygning, omdannelse og reparation og 60 % i alle andre tilfælde (dvs. køb). Differencen mellem renten på denne type lån og den rente, som en konkurrerende reder vil kunne opnå på samme betingelser (17-22 %), er ensbetydende med, at der ydes støtte til rederiet.

Tilbagebetalingen af lånene sker i form af tolv årlige afdrag og påbegyndes først fra og med det tredje år efter, at skibet er taget i brug. Det fremgår af oplysningerne fra de italienske myndigheder, at Crédit Industriel Sarde siden 1951 har vurderet og godkendt 54 ansøgninger om lån, svarende til i alt ca. 17,3 mia. lire (8,6 mio. ECU), og at et dusin ansøgninger på i alt ca. 134 mia. lire (66,5 mio. ECU) for tiden er under behandling. Dette beløb er otte gange højere end de samlede midler, der tildeltes i perioden 1951-1993.

Hvis der udelukkende er tale om købe af skibe gennem finansiel leasing, kan der i henhold til regionalloven, og som et alternativ til de lavt forrentede lån, ydes et »lejetilskud« til de støtteberettigede rederier svarende til differencen mellem de årlige afdrag beregnet til referencesatsen, og de afdrag, der beregnes til en rente på 5 %. Referencesatsen er den gældende rente for skibskreditter på tidspunktet for tilskuddets ydelse. De italienske myndigheder har ikke nærmere angivet, hvad den planlagte støtte indebærer, og Kommissionen har således ikke mulighed for at afgøre, om foranstaltningerne er forenelige med EF-traktaten.

Statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, jf. EF-traktatens artikel 92, stk. 1. Det fremgår tydeligt af de oplysninger, som Kommissionen har modtaget, at ca. 96 % af produkterne fra EU transporteres til Sardinien pr. skib, og at ca. 94 % af de sardinske produkter transporteres til Europa

på samme vis. Dertil kommer, at de pågældende rederier styrer 65 % af al turisttrafikken med EU (bilpassagerer).

Kommissionen mener, at den italienske regering ikke har fremsendt de oplysninger, der ved flere lejligheder har været nødvendige for at vurdere, om den regionale støt-teordning var forenlig med bestemmelserne i EF-traktaten. Samtidig opfylder investeringsstøtten ikke betingelserne for at være omfattet af undtagelsen i EF-traktatens artikel 92, stk. 2, idet der ikke er tale om støtte af social karakter til enkelte forbrugere, eller om støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder. Det kan heller ikke udledes af de fremsendte oplysninger, at støtten opfylder betingelserne i traktatens artikel 92, stk. 3, idet den ikke er beregnet til at fremme den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, eller til at fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse. For så vidt angår EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), som omhandler støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner, kræves det udtrykkeligt, at støtten ikke må ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Da samhandelen mellem det italienske fastland, Sardinien og Korsika i dette tilfælde foregår i fællesskabsregi, må Kommissionen antage, at enhver støtte, der ydes til en virksomhed med aktiviteter på det omhandlede marked, fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen.

Hertil kommer, at Kommissionen har konstateret, at den italienske lovgivning fortsat lader diskriminerende bestemmelser baseret på nationalitet være gældende, hvilket strider imod EF-traktatens artikel 6, artikel 48, stk. 2, og artikel 52 om etableringsfrihed, idet støtten gøres betinget af, at rederierne forpligter sig til at have deres hovedsæde og skattemæssige hjemsted på Sardinien, lade skibene indregistrere på Sardinien og hyre sardinske besætningsmedlemmer.

I lyset af ovenstående har Kommissionen besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, for at indhente nærmere oplysninger fra de kompetente

italienske myndigheder og fra de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter.

Kommissionen henleder Deres opmærksomhed på den meddelelse, som blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 156 af 22. juni 1995, s. 5, om medlemsstaternes forpligtelser i henhold til bestemmelserne i EF-traktatens artikel 93, stk. 3, og hvori det indskræpes, at enhver støtte, der ydes ulovligt, dvs. inden Kommissionen har truffet sin endelige beslutning i henhold til den i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, omhandlede procedure, vil kunne kræves tilbagebetalt af støttemodtagerne.

Tilbagebetaling af støtten sker i overensstemmelse med de i den italienske lovgivning fastsatte procedurer og bestemmelser, herunder navnlig dem, der vedrører betaling af morarenter af gæld til staten, og renterne beregnes med virkning fra datoen for tildeling af den ulovlige støtte. Denne foranstaltning er nødvendig for at genoprette status quo ved at fjerne de ulovlige økonomiske fordele, som støttemodtageren har opnået fra datoen for støttens udbetaling.

Kommissionen kan desuden oplyse den italienske regering om, at beslutningen om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, vil blive offentliggjort ved en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, hvori de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter opfordres til at fremsætte deres bemærkninger hertil.«

Kommissionen anmoder ligeledes de øvrige medlemsstater og andre interesserede om at fremsætte deres bemærkninger til de omhandlede foranstaltninger inden en måned fra datoen for denne meddelelse. Bemærkningerne bedes sendt til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

De italienske myndigheder vil blive orienteret om disse bemærkninger.